

Publicerad 2009-07-10 08:55 av stenhur

Vändpunkt

Mitt liv var i spillror Min älskade hade övergett mig för en annan

Och vad värre var: jag visste att hon var olycklig precis som jag

Under en av mina ensamma promenader kom jag till en plats som var en gammal havsbotten som på grund av landhöjningen blivit sankmark

Där växte träd men deras rötter hade inget riktigt fäste så stammarna kröp utefter marken och försökte liksom mödosamt lyfta sig upp mot höjden

Stammarna på marken bildade ett slags inhägnader eller gårdar.

Jag klev försiktigt in i en av gårdarna och försökte glömma min malande oro

Då kände jag en närvaro av ett högre väsen

Jag sade: Du ande som bor här, kanske i mig, kanske i hela världen

Hjälp mig att vara till nytta för någon som behöver mig

Och det gjorde den

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stenhur med Poeter.se id #23469 innehar upphovsrätten